

Előszó a sorozathoz

Jelen kötet a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Filozófia Tanszéke „*Amici Sapientiae*” című sorozatának második kötete. Sorozatunk címe egyszerre utal Főiskolánknak, s magának a Bölcsességnek barátaira: olyan filozófus és teológus kollégákra, akik szakmai kapcsolatban állnak intézményünkkel, s akiket a gondolkodás szabadsága és az értelem fölfedezése iránti elkötelezettség egyesít velünk.

Főiskolánk, nevéhez híven, ápolni kívánja a *keresztény bölcsesség* hagyományát, egyszersmind a bölcsesség keresztény hagyományában, tehát e bölcsességet gyakorolva kíván élni, azaz minden emberi értékre nyitottan, tanulásra készen, befogadva a jót, a szépet, az igazat, a bölcsesség egyetemes kincseit. Természetesen felsőfokú tanulmányaink, tudományos munkánk nem önmaguktól tesznek jobbat, igazabbat, bölcsébbé bennünket. A szellem világa ugyanis a szabadság világa, s e szabadságunk mindig a személyes válaszuk felelősséget is jelenti.

E felelős szabadságunkból, a szabadság felelősségéből kiindulva képes Intézményünk, egy szerzetesi hittudományi főiskola szellemi és lelki értelemben *befogadó* helyévé lenni. Ezért *katolikus* helyként egyszerre hivatásunk a legtágabb értelemben vett *egyetemes* keresztény hagyomány eleven őrzőjeként és továbbadójaként föllépnünk; valamint ugyane hagyományhoz hűségesen kell *bölcs párbeszédet* folytatnunk a valósággal.

E befogadó, baráti párbeszéd helye lenni, s lassan párbeszédé válni, azaz nyitottan fogadni mindenfajta emberi értéket és bölcsességet – kiváltképpen időszerű, szemlélődő, szerzetesi föladatnak tűnik föl korunkban. Ehhez kíván hozzájárulni a maga szerény eszközeivel sorozatunk.

*

Kortárs hazai bölcseletünk – sajátos történeti és kulturális okok miatt – válságban van. A válság kihívás és fölszólítás a

gondolkodó közösségnek: közös gondunkat, a gondolkodást gondolnunk kell.

Meggyőződésünk, hogy korunk bölcseletének megújulása aligha képzelhető el az életbölcselethez való visszatalálás nélkül. A válság e megoldásának több áldásos gyümölcse lehet. A visszatérés nyugati filozófiánk eredetéhez mindenekelőtt elmélyültebb és hitelesebb emberekké teheti magukat a filozófusokat.

Megvilágíthatja továbbá a filozófia társadalmi szerepvállalásának kérdését, amennyiben a gondolkodás gondozása hozzájárulhat a segítő foglalkozások (tanító, tanár, lélekgyógyász, orvos, stb.) emberképének és célkitűzésének tisztázásához. Ilyesfajta közérdekű, közösen átgondolandó s közös gondot jelentő, az egész társadalom számára fontos szempontrendszert képvisel például az új Nemzeti Alaptanterv emberképe.

Végül pedig e visszatérés nemcsak a bölcselet önértelmezését határozhatja meg, hanem olyan széles és elmélyült szakmai párbeszédet nyithatna meg a segítő foglalkozásúak között, amelyben a filozófus bátran otthon érezheti magát. Ez komoly lépés volna a tudományok szoros, emberközpontú párbeszéde irányába, s a nagyobb tudományos közösségre is jótékony hatást gyakorolhat.

Második kötetünk épp e hazánkban és korunkban időszerű téma, a filozófiai praxis kidolgozása felé tesz komoly lépéseket. Mint kiderül belőle, valójában a filozófia görög kezdetétől érvényes célkitűzésről van szó, filozófia és élet kapcsolatáról. Ezen életbölcseleti, életfilozófiai irányultsága miatt Sárkány Péter kötete szépen otthonra talál sorozatunkban, a „*Bölcseiség barátai*”-nak írásai között.

Az első rész tanulmányai bölcselet és életforma kapcsolót vizsgálják. A második rész a fenomenológiai indíttatású értelemközpontú pszichoterápiát mutatja be elsősorban Viktor E. Frankl munkásságára összpontosítva. A harmadik rész tárgya a filozófiai praxis egy másik kézzelfogható alakja, a szociálpedagógia és a szociális munka területe. Végül a negye-

dik rész írásai a tényleges emberi személyre tekintenek, annak gondolkodására, vallására, világban való helyére.

A könyv egészének jelentősége abban áll, hogy benne világos alakot öltenek az életbölcselet első komoly hazai lépései. Sárkány Péter mintegy aprópénzre váltja korábbi kötete tanulságait.¹ Olyan olvasnivalót ad kezünkbe, amely nemcsak a szakfilozófus érdeklődésére tart számot.²

*

Tolle, lege – vedd és olvasd! – a Bölcsesség barátaiként ezen ágostoni biztatással nyújtjuk át újabb kötetünket a Kedves Olvasónak!

Bakos Gergely OSB, sorozatszerkesztő

¹ Lásd SÁRKÁNY PÉTER: *Filozófiai lélegzondozás*, Jel, Budapest, 2008.

² Mivel korábban másutt, különböző helyeken megjelent írások összegyűjtéséről van szó, kötetünk nem követi teljesen a Sapientia Szerzetesi Hit-tudományi Főiskola kiadványainak megszokott külalakját.